

Veszteségek

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 37:17-28; Márk 5:22-24, 35-43; Lukács 16:13; Róma 6:16; 1Korinthus 15:26; 1Péter 5:6-7

„Sőt most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őérte kárba veszni hagytam és szemétnek ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem” (Fil 3:8, RÚF).

Abban a pillanatban, amikor Ádám és Éva evett a jó és a rossz tudásának fájáról, elveszítették ártatlanságukat, ami az első veszteségük volt. Az ártatlanság helyét kitöltötte az önzés, a konfliktus, az egymás hibáztatása és a másik fölötti uralom, hatalom vágya.

Nem sokkal a bűnbeesés után Ádám és Éva tanúja lett az első életvesztésnek, amikor állati bőroket kaptak, hogy azokkal fedjék el a meztelenségüket. Isten száműzte őket az élet fájának közeléből, különben örökké éltek volna. Tehát elveszítették a tökéletes kerti otthonukat, majd évekkel később a fiukat, Ábelt is, akit a saját testvére, Káin ölt meg. Aztán az egyikük elveszítette a házastársát, végül pedig a hátramaradt fél élete is elmúlt. Olyan sok veszteség származott egyetlen rossz döntésből!

Mindannyian ismerjük a veszteség valóságát és fájdalmát, de a legtöbben akkor érezzük át a legfájóbban, amikor a családunkat éri. Nem csoda, mert a családi kötelékek a legszorosabbak, a veszteség sokféle változatát pedig igen erősen érezzük ott.

Ezen a héten továbbra is a családi élettel foglalkozunk, a veszteségek különböző időszakait tekintjük át.

BETEGSÉG

Több ezer évnyi távolságra vagyunk már az élet fájától. Ezt meg is érezzük, különösen az egészségünket illetően. Előbb vagy utóbb, hacsak tragikus módon nem halunk meg fiatalon, mind szembesülünk a betegség zord valóságával.

Mennyivel fájdalmasabb a betegség akkor, amikor nem minket ér, hanem a családjunk egy másik tagját! Hány szülő kívánta már a beteg gyereket gondozva, hogy inkább ő viselné a fájdalmat!

Mi a közös ezekben az esetekben? Mt 15:22-28; Mk 5:22-24, 35-43; Lk 4:38-39; Jn 4:46-54

Mindegyik történetben és még sok más esetben az egyik családtag kért segítséget Jézustól a másik számára. Tudjuk, hogy azért szenvedünk, mert bűnös világban élünk. A bűn betört a földünkre, ezzel nemcsak a halál érkezett meg, hanem a krónikus fájdalom, a betegség és a fertőzések is. Krónikus vagy halálos betegséggel szembesülve talán megdöbbenünk, harag, csüggedés lesz úrrá rajtunk, és kiáltani szeretnénk a zsoltárossal: „*Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem? Távol van tőlem a segítség, pedig jajgatva kiáltok*” (Zsolt 22:2, RÚF)! Dávidhoz hasonlóan mi is jól tesszük, ha Isten elé visszük a kérdéseinket, a haragunkat és a fájdalmunkat.

A betegség és a szenvedés sok szempontból rejtély marad mindaddig, míg visszajövelekor Jézus végleg le nem győzi a halált. Ugyanakkor fontos igazságokat figyelhetünk meg Isten Igéjében. Miközben Jób elmondhatatlannul súlyos fájdalmat élt át, még bensőségesebb lett a kapcsolata Istennel. „*Az én fülemnek hallásával hallottam felőled, most pedig szememmel látlak téged*” (Jób 42:5) – mondta. Pál valamilyen súlyos betegségtől szenvedett, és abból, ahogyan ő viszonyult a helyzethez, mi is megtanulhatjuk, hogy a szenvedés felkészíthet mások vigasztalására. Segít együtt érezni azokkal, akiknek valami fáj, még jobban szolgálhatunk az embereknek (2Kor 1:3-5) – feltéve, ha nem engedjük, hogy egészen megtörjön bennünket a helyzet.

Milyen ígéretekre hivatkozhatunk, ha akár mi, akár a családtagjaink betegségtől szenvednek? Ilyenkor miért jelent olyan sokat az Úr Jézus szenvedése a kereszten? Mire tanít a kereszti Isten rendíthetetlen szeretetével kapcsolatban, még akkor is, ha betegség üti fel a fejét a családban?

BIZALOMVESZTÉS

Bűnös emberként nem mindig cselekszünk helyesen, valamikor bizonyára megbízhatatlannak minősülünk olyanok szemében, akik bíztak bennünk. Ugyan melyikünk bizalma nem rendült már meg valaki másban? A bizalomvesztés akkor a legrosszabb, ha mi hagyunk cserben valakit, vagy bennünket árul el az egyik családtagunk.

Alkalmanként könnyebbnek tűnhet megszabadulni a veszteségektől és megszakítani egy kapcsolatot, amikor úgy érezzük, hogy az újjáépítés nem éri meg az erőfeszítést. Természetesen ez nem egyszerű egy családtag, például a házastárs esetében. Azt is mondhatnánk, a házasság egyik célja, hogy megtanítson, hogyan kell újraépíteni a megtört bizalmat.

Hogyan lehet a bizalmat és a kapcsolatot is helyrehozni, megmenteni, ha már megrendült? Mt 6:14-15; Jak 5:16; 1Pt 5:6-7; 1Jn 4:18

Az elveszett bizalom helyreállítása hasonlítható egy utazáshoz. Egyszerre csak egy lépést kell megtenni. Az út azzal kezdődik, hogy őszintén elismerjük a bajt, bevalljuk az igazat, bármi is legyen az és akárki volt a sértő fél.

Házasságtörés esetén akkor kezdődik a gyógyulás, amikor a másik bizalmával visszaélő fél bevallja a bűnét. A gyógyulási folyamat részeként a sértő fél bünvallásának egészen nyíltan kell lennie. Semmi nem maradhat titokban, különben amikor kiderül (és ki fog derülni), az addig felépített bizalom újból szertefoszlik. A második törés alkalmával pedig még nehezebb lesz a gyógyulás, mint először volt.

Idő és türelem kell a bizalom felépítéséhez. Minél súlyosabb a bántás, annál tovább tart a gyógyulás. Fogadjuk el, hogy időnként úgy érezzük majd: két lépést teszünk előre, hármat vissza. Az egyik nap úgy tűnik, van remény, a következő nap pedig menekülni szeretnénk. Viszont sokaknak sikerült helyrehozni a romokban heverő házasságukat, és még mélyebb, bensőségesebb, nagyobb örömet adó, boldogabb kapcsolatot tudtak kialakítani.

A megromlott házasság helyrehozatalának mely elvei alkalmazhatók más kapcsolatokban is, hogy helyreálljon az elveszített bizalom? Milyen helyzetben lehetséges ugyan a megbocsátás, de a bizalom már elszállt és nem is kell meglennie. Milyen helyzetre lehet ez igaz?

BIZALOMVESZTÉS, FOLYTATÁS

A családon belüli erőszak következtében is megtörhet a bizalom. Akármennyire is felfoghatatlan, az otthonokban kerül sor a legtöbb erőszakos tetterre. A családon belüli erőszak mindenféle családot érinthet, így a keresztény otthonokat is. Az erőszak körébe különféle – szóbeli, fizikai, érzelmi, szexuális, aktív vagy passzív – bántás beletartozik, amelyeket egy vagy több személy követ el egy másik családtaggal szemben.

A Bibliában is megtalálhatjuk a családon belüli erőszak egyes eseteit, sajnálatos módon még Isten népe között is. Mire gondolunk ezeket a bibliaverseket olvasva? Vajon miért örökítette meg a Szentírás ezeket a történeteket?

1Móz 37:17-28 _____

2Sám 13:1-22 _____

2Kir 16:3; 17:17; 21:6 _____

A bántalmazás tudatos döntés, ha valaki a hatalma alá akar gyűrni valaki mást. Nem magyarázható vagy mentegethető az alkoholizmussal, a stresszel, kényszeres nemi vágygal vagy azzal, hogy az ember képtelen uralkodni a haragján, de az áldozat viselkedésével sem. Az áldozat nem felelős a bántalmazó tettéért! A támadó visszaél a szeretettel, mivel „*a szeretet nem tesz rosszat*” (Róm 13:10, RÚF). A bántalmazó magatartása változhat szakavatott segítséggel, de csak akkor, ha felelősséget vállal a tettéért és segítséget kér. Isten „*pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben*” a bántalmazókért is, ha készek kitérni szívüket előtte, hogy felhagyjanak a bántalmazással, ha megbánják tetteiket és minden lehetséges módon igyekeznek kárpótlást adni. Ők is befogadhatják az agapé szeretet jellemzőit a saját szívük gyógyulásáért és azért, hogy képesek legyenek szeretni (vö. Ef 3:20).

Próbáljuk magunkat annak a helyébe képzelni, aki valamilyen erőszak sokkhatásától szenved! Az elfogadás, vigasztalás és reménység milyen szavait szeretnénk hallani? Miért olyan fontos biztonságot nyújtani neki és gondoskodni róla ahelyett, hogy tanácsokat adnánk, hogyan élhetne jobban együtt a bántalmazójával?

A SZABADSÁG ELVESZTÉSE

Egyedül Isten a tudója, hány millió vagy milliárd ember küzd nap mint nap valamilyen függőséggel. A tudósok máig nem fejtették meg ennek a pontos okát, bár egyes esetekben látják, hogy az agy mely területéhez kötődik a kívánság és a vágy.

Sajnos a függőségek helyének meghatározása nem egyenlő a függőségtől való szabadulással.

A függőség mindenkit rosszul érint, nem csak magát a szenvedélybeteget. A családtagok – szülők, házastársak, gyerekek – egyaránt sokat szenvednek, amikor a családban valaki olyan erő szorításában él, amittől nem tud könnyen szabadulni. Kábítószer, alkohol, dohány, szerencsejáték, pornográfia, szex, sőt még az étel is – ezek a dolgok a szokásszerű, folyamatos vagy helytelen használat miatt válnak függőséggé. Képtelen az ember leállni, pedig tudja, hogy árt neki, amit tesz. Szabad akarati döntését meghozva rabjává lesz egy bizonyos dolognak, és így elveszíti a szabadságát. Péter egyszerű magyarázatot ad a függőségre és annak következményeire: „*Szabadságot ígérnek nekik, bár maguk a romlottság szolgái, mert mindenki rabja lesz annak, ami legyőzte*” (2Pt 2:19, RÚF).

Mi minden teheti az embert függővé? Lk 16:13; Róm 6:16; Jak 1:13-15; 1Jn 2:16

A bűn és a függőség nem feltétlenül egy és ugyanaz. Az ember elkövethet valamilyen bűnt, amittől nem lesz függő, bár az ilyesmi gyakran válhat szenvedéllyé. Mennyivel jobb Isten erejével megállítani a bűnt, mielőtt még függőséggé válna! Természetesen a bűn és a függőség egyetlen tartós ellenszere, ha új szívet kapunk. „*Akik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt*” (Gal 5:24). Pál azt is elmagyarázza a rómaiaknak, hogy mit jelent meghalni a bűnös, függő természetnek és hogyan élhetünk Krisztusért (Róm 6:8-13), majd hozzáteszi: „*Hanem öltöztétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra*” (Róm 13:14).

Ki ne ismerné a függőséget, akár a sajátját, akár másokét, talán a családja körében? Hogyan segíthetünk az embereknek belátni, hogy nem lelki kudarc, ha egy hívő elismeri: szakember segítségére szorul?

HALÁL

Emberként ismerjük a halál valóságát. Olvasunk róla, látjuk vagy talán éppen most kell szembenéznünk vele.

Olvassuk el 1Kor 15:26 versét! Mit ír Pál a halálról? Miért fogalmaz így?

A szeretteiket elvesztők közül ki ne tapasztalta volna, hogy milyen rettenetes ellenség a halál?! Másrészt viszont a halottaknak „jó”. Aki az Úrban hisz és úgy hal meg, miután lehunyja a szemét, mintha egy szempillantásnyi idő telne el addig, amíg feltámad a halhatatlanságra. „A hívő emberek számára a halál[nek]... nincs nagy jelentősége. A keresztények számára a halál csak elalvás, egy pillanatnyi csendesség és sötétség. A Krisztussal való élet Istenben elrejtett élet. *»Mikor a Krisztus, a mi életünk megjelen, akkor majd ti is Övele együtt, megjelentek dicsőségben«*” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 694. o.).

Valójában az élők, a hátramaradt barátok, családtagok tapasztalják a halál után az igazi fájdalmat. A gyász a veszteségre adott természetes, normális reakció, fájó érzés, ami akkor kerít hatalmába, ha a szeretteink közül elveszítünk valamit.

Nem mindenkinél egyforma a gyász folyamata, de az emberek általában több szakaszon mennek át. Haláleset idején az első és a legáltalánosabb reakció a sokk és a tagadás, még akkor is, amikor számítottunk arra, ami bekövetkezett. Ez egyfajta érzelmi védekezés, hogy ne taglózzon le hirtelen a veszteség. Két-három hónapig is eltarthat. Egy ideig talán állandóan a szerettünkön járnak a gondolataink, még az általános, mindennapi feladatok végzése közben is. Beszélgetés közben gyakran terelődik a szó a veszteségre vagy arra, akit elvesztettünk. Ez az időszak hat hónaptól egy évig is tarthat. A csüggedés és a depresszió a gyász hosszú időszaka, talán ez a legfájdalmasabb és a leghosszabb szakasz a gyászoló számára, ami alatt fokozatosan elfogadja a veszteséget. Ez idő alatt az érzelmek széles palettáját tapasztalhatja, dühöt, büntudatot, megbánást, bánatot és nyugtalanságot. A gyásznak nem az a célja, hogy minden fájdalmunkat vagy a veszteségünk emlékeit elvegye. A gyógyulás utolsó fázisában újból elkezdnek érdekelni bennünket a napi tevékenységek és kezdjük normálisan végezni a mindennapi teendőinket.

Milyen vigasztaló gondolatokat találunk a következő igeszakaszokban? Róm 8:31-39; 1Kor 15:52-57; Jel 21:4

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Sokan szenvednek a függőségük következtében. A saját kívánságaik rab-szolgáivá váltak, ráment a pénzük, az állásuk, az egészségük és a szabadságuk. Jézus viszont azért jött, hogy megszabadítson bennünket minden bűntől és függőségtől, ha pedig „*a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek*” (Jn 8:36). Azt is megígérte, hogy mindig velünk lesz (Ézs 43:2; Mt 28:20), tehát nem kell egyedül vívni a harcot. Gondoljunk arra, hogy a küzdelem az Úré (1Sám 17:47), aki győzelmet ígért (1Pt 1:3-9)! Ma elindulhatunk a győzelem felé, hogy legyőzzünk minden függőséget és elnyerjük azt a szabadságot, amit Isten szeretne nekünk adni! Ez nem azt jelenti, hogy nem lesznek küzdelmeink és időnként nem bukhatunk el. Jó hír viszont, hogy amíg nem hagyjuk el az Urat, Ő velünk marad! Egyáltalán nem baj, ha szakértői segítséget veszünk igénybe! Éppen úgy, ahogy Isten orvosi segítséggel gyógyíthatja az egészségügyi gondjainkat, a szakértő tanácsadó által segíthet a függőségtől szabadulni.

„Amikor nehézségek és próbák vesznek körül, meneküljünk Istenhez, és várjunk tőle segítséget bizalommal, mert neki hatalma és ereje van üdvözíteni és megszabadítani minket. Isten áldását először is kérnünk kell. Az imádság szükségszerű kötelességünk, de a hálaadást se hanyagoljuk el! Nem kellene-e gyakrabban hálát adnunk áldásaink adományozójának? Ápolnunk kell a hálaadás lelkületét! Elmélkedjünk és beszéljünk Isten irgalmáról! Magasztaljuk és dicsőítsük szent nevét, még akkor is, amikor fájdalomunk van és szenvedésen megyünk át” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. köt. Budapest, 2000, Advent Kiadó, 249. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) **Mi a megbocsátás szerepe bizalomvesztés és megromlott kapcsolat helyreállítása esetén? Mt 6:12-15; 18:21-22 „A szeretet... nem rója fel a gonoszt” (1Kor 13:4-5).**
- 2) **Milyen előnnyel jár, ha a bánat és a fájdalom időszakában Isten kegyelméről gondolkodunk és felidézzük ezzel kapcsolatos tapasztalatainkat?**
- 3) **Hogyan segíthet a gyülekezetünk családja azoknak, akik veszteséggel küzdenek?**

A LÁTOGATÁS

(Amíg a másik él)

Írói pályám során elég sok élmény, tapasztalat maradt meg bennem, ami úgy igazán fontos volt számomra, de az egyik különösen a szívembe vésődött .

Az 1980-as évek végén Bajor Nagy Ernő óráira jártam az újságíró iskolába, meg persze a közös vers- és novellaelemzésekre Az „Anyám” című versem nagyon megragadta, ekkor mondta el a következő történetet .

„Fiatal koromban elkövettem egy óriási hibát, amit azóta sem tudtam magamnak megbocsátani . Édesanyám kórházban feküdt súlyos műtét után . Arra gondoltam, nem mehetek üres kézzel, viszek neki narancsot, banánt . A narancs nem is volt gond, de a banánt akkoriban nagyon nehezen lehetett beszerezni . Az egész várost körbejártam, mire párat sikerült vennem . A kései látogatókat könyörtelenül kitessékelték a nővérek, köztük engem is . Alig voltam nála negyed órát, búcsúzkodni kellett . „Miért nem jöttél inkább hozzám?” – fakadt sírva édesanyám . „Nekem rád van szükségem, fiam, semmi más nem kell .”

Hát, ez volt az én történetem, mondta szomorúan Bajor Nagy Ernő . Szükséges az emlékezés, hogy okuljunk belőle . A tiszteletet, szeretetet addig gyakoroljuk, amíg nem késő, amíg a másik él .”

Azt hiszem, akkoriban fel sem fogtam igazán, miért volt olyan nagy baj az a rövidebbre sikeredett látogatás .

Szegedi Kovács György